

بررسی اثربخشی شن‌بازی درمانی بر توجه پایدار کودکان پسر مبتلا به اختلالات یادگیری

ربابه محمدی

کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه پیام نور مرکز تهران جنوب، تهران، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر شن‌بازی درمانی بر توجه پایدار کودکان پسر ۸-۱۱ ساله دارای اختلالات یادگیری بود. روش پژوهشی در این مطالعه نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری همراه با گروه کنترل بود. تعداد ۲۰ نفر از دانش‌آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری به شیوه در دسترس انتخاب و به شیوه تصادفی در دو گروه (کنترل و آزمایش) گمارده شدند. ابتدا آزمون کامپیوتری عملکرد مداوم برای هر دو گروه اجرا شد (پیش‌آزمون)، سپس آزمودنی‌های گروه آزمایش برنامه شن‌بازی درمانی را در قالب ۸ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای و در طی دو ماه دریافت کردند، درحالی‌که گروه کنترل هیچ مداخله‌ی آموزشی دریافت نکردند. پس از مداخله پس‌آزمون در مورد هر دو گروه آزمایش و گواه اجرا و ۲ ماه بعد مرحله پیگیری انجام شد. داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از تحلیل واریانس مختلط در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد که انجام شن‌بازی درمانی بر پاسخ‌های آزمودنی‌ها در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در میزان خطای ارائه پاسخ، پاسخ حذف، پاسخ صحیح و زمان واکنش به‌طور معناداری تأثیر داشت. در نتیجه، شن‌بازی درمانی روی توجه پایدار اثربخش بوده است، به‌طوری‌که تأثیر آن در دوره پیگیری نیز ماندگار بود. بنابراین، با توجه به نتایج به‌دست‌آمده می‌توان نتیجه گرفت که شن‌بازی درمانی یک مداخله مؤثر برای افزایش توجه پایدار کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری است.

واژه‌های کلیدی: شن‌بازی درمانی، توجه، توجه پایدار، اختلال یادگیری

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۵۲۷-۵۱۰